

# Katoliški GLAS

<b>UREDNIŠTVO IN UPRAVA</b> 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 <b>PODUREDNIŠTVO</b> 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 19.000
	Letna inozemstvo	Lir. 30.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	28
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410	

Leto XXXIV. - Štev. 31 (1715)

Gorica - četrtek, 19. avgusta 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

## Vprašanja za počitniške dneve

V nedeljo 15. avgusta pozno zvečer je bila na ljubljanski TV svojevrsna oddaja, ki sem ji z zanimanjem sledil. Tema oddaje je bila: Kaj menijo ljudje o smislu življenja. Avtor oddaje je to vprašanje zastavil raznim ljudem. Sel je na Japonsko, v Indijo, v Gano v Afriki, v Kalifornijo. Vprašanci so bili študentje, profesorji, časnikarji. Torej ljudje, ki mislijo. Odgovori so bili različni, v bistvu pa soglasni: Človek išče in si želi priti na jasno, čemu živi, kakšen je smisel njegovega dela, prizadevanj, trpljenja. To vprašanje muči človeka na Japonskem prav tako kot v Indiji, Afriki, Ameriki in kakor ga muči v Sloveniji, četudi tega ljubljanska TV ni prikazala.

Vprašani so svoje odgovore naslonili na filozofijo ali na religijo. Japonci, Afričani in Amerikanci so izhajali iz filozofije, Indijec iz svoje religije. Japonec razočaran nad znanostjo, je dejal, da se človek poglablja sam v sebe, ker upa, da bo v sebi našel resnico, ki je znanost ne more posredovati. Amerikanci sta rekla, da so revolucionarne ideje iz leta 1968 izhlaple, ker niso prinesle nič odrešujočega. Mladina se zato zateka v filozofijo, v razmišljanje, v iskanje. Posebno čudovito pa je odgovoril indijski profesor. »Človek naj živi kot bog, pri tem pa naj bo čim bolj iznajdljiv.«

### ANKETA NI ZAJELA SOCIALISTIČNEGA SVETA

Anketa ni zajela socialističnega sveta. Čemu tudi? Tam vemo, da vlada diktatura. V diktaturi pa morajo vsi enako misliti in sicer kakor misli partija. Italijanski pisatelj Ignazio Silone piše: »Tone tiskanega papirja širijo gesla režima; na tisoče zvočnikov, stotisoči lepakov, milijoni letakov, ki jih propagandisti sejejo po celih deželah, množice govornikov na trgih in križpotjih, tisoči »duhovnikov« z vseh priznic ponavljajo do obsedenosti, do skupinske zmešanosti režimskega gesla« (Vino e pane). Če kdo misli drugače, je disident, oporečnik, za državo oz. za režim nevaren element. Zato res ni imelo smisla, da bi z omenjeno anketo šli v socialistične države.

### IZPADLA JE TUDI PRI VERNIH KRISTJANIH

Toda izpadla je tudi anketa pri vernih kristjanih. Morda je avtor menil, da pri vernem kristjanu odgovor ni težak, saj ga najde v vsakem katekizmu, in da bi zato bil odgovor že vnaprej dan. Kristjan, ki veruje, res brez velikih težav najde primeren odgovor. Za čuda pa se ta odgovor zelo približuje onemu, ki ga je dal indijski mislec: »Živi kot bog«. Kristus je namreč rekel: »Učite se od mene...« In Kristus je bil učlovečen Bog. Zato vemo, kako je živel Bog med nami in vemo, kako naj ga posnemamo. Med Indijci njihovi bogovi niso nikoli živeli med ljudmi, Kristus pa je živel med nami, evangelisti so ohranili njegove besede, njegovo življenje, njegov zgled. Sv. Pavel je to prvi razumel in zato spodbujal vernike: »Posnemajte mene, kakor jaz posnemam Kristusa.« Med knjigami krščanskega življenja je vedno imela zelo vidno mesto knjizca Tomaža Kempčana »Hoja za Kristusom«.

### KRŠČANSKA »IZNAJDLJIVOST«

Indijski profesor pa je rekel še: »Naj bo človek tudi čim bolj iznajdljiv«. Krščanska asketika uči, da se moramo tudi sami čim bolj truditi, si prizadevati, biti »iznajdljivi«. V tem so nam zgled svetniki, ki so bili najbolj »iznajdljivi«, saj so vsak po svoje, vsak v svoji dobi čim bolj posnemali Kristusa. Med vsemi pa je bila najbolj »iznajdljiva« Marija Devica. Rekla je preprosto: »Glej, dekla sem Gospodova...« Zaradi tega je prva dosegla zadnji smisel našega življenja, ki je večno vstajenje v slavi.

Vprašanje o smislu življenja je večno vprašanje, ki si ga je misleči človek vedno zastavljal in si zastavlja tudi danes. Odgovor nanj je pa različen, kot je iz-

pričala tudi oddaja ljubljanske televizije. Dokončni in nesporni odgovor najdemo samo v Kristusu, učlovečenem Bogu. Toda za ta odgovor veljajo Elizabetine besede Mariji Devici: »Blagor tebi, ki si verovala...«

K. H.

### Štiri potovanja sv. očeta

Sv. oče bo v prihodnjih tednih opravil štiri potovanja po Italiji. V nedeljo 29. avgusta bo dopoldne obiskal republiko San Marino, popoldne pa Rimini. V nedeljo 5. septembra popoldne bo obiskal samostan Fonte Avellana. Ta samostan sta pred tisoč leti ustanovila dva laika Giuliano in Rodolfo. Ob petih popoldne bo sv. oče daroval sv. mašo. V nedeljo 12. septembra bo sv. oče v Padovi. V nedeljo 26. septembra bo prišel sv. oče v Brescio in v kraj Concesio, rojstni kraj pokojnega papeža Pavla VI.

## Mi in reveži

V času ko se ljudje zabavajo, gredo na počitnice k morju ali v hribe na kratke ali na dolge izlete, se zdi neprimerno govoriti o revščini v naši družbi. Marsikdo je prepričan, da če je on sit so vsi siti. Zal pa moramo priznati, da tudi v naši bogati Evropi trideset milijonov ljudi živi v pomanjkanju. 3% družin nima tekoče vode v hiši, vsaka šesta družina nima stranišča, en milijon družin živi oz. živetarji v barakah, pet milijonov družin živi samo od socialne pomoči.

Obhajali smo leto handikapiranih, otrok in ostarelih ljudi. Kaj je bilo zanj storjeno? Dosti besed, pisanih in izrečnih pri okroglih mizah in pri tem je ostalo. Naša bogata družba si splakne usta z lepimi frazami, a kaj je storila za reveže? Ubogi, pravi Jezus, bodo vedno med vami, a je tudi rekel, da kar smo drugim storili, smo njemu storili.

Torej moramo priskrbiti potrebnim primerno stanovanje, pravično plačano delo, zdravniško oskrbo, zadostno pokojnino. Za evropske reveže so vlade žrtvovale 30 milijard lir, to je tisoč lir na osebo. Jasno, da je to samo kapljica v vodi. Veliko več sredstev je treba od strani vlad za odpravo bede.

Nekateri se izgovarjajo, da so reveži sami krivi svojega žalostnega stanja. Če je umrljivost otrok pri revežih dvakrat večja kakor pri dobro preskrbljenih, če je njihovo zemeljsko življenje krajše od drugih, potem vsak razume, da si sami ne morejo pomagati, ker so telesno in socialno šibkejši od drugih.

Reveži so navadno samo gledalci svetovnega dogajanja in pozabljeni od ljudi, ki držijo oblast v svojih rokah oz. se jih spominjajo samo ob volitvah, ker tedaj tudi glasovi revežev prav pridejo. Brali smo o akciji v naši državi za rešitev življenj v Tretjem svetu, a ne smemo pozabljati revežev v svoji sredi.

Doživljamo ekonomsko in družbeno krizo, a v resnici se nahajamo v hudi moralni krizi. V teh razmerah postane človek še večji egoist: vsak skuša obdržati, kar ima za vsako ceno. Delavec ne mara odstopiti niti lire v pomoč brezposelnih, drži se svojih pravic, četudi so v resnici privilegiji. Tako dosega delavec več pravic, četudi na škodo brezposelnih ali mladine, ki išče prvo zaposlitev ter upokojenec.

Kriza je odvisna od ljudi: ko nastane, moramo iskati krivdo pri ljudeh in ne samo pri tistih, ki so na oblasti. Tat je prav tako tisti, ki ukrade milijardo kakor tisti, ki krade tisoč lir. Mi kristjani moramo najprej premagati egoizem v sebi. Solidarnost med ljudmi ne sme ostati prazna beseda. Pomoč revežem in rešitev socialnega problema sta glavni cilj človekovega dela. Pristojni uradi bodo izdelali načrte za odpravo revščine, a le pošteti ljudje bodo lahko uresničili te načrte tudi za ceno potrebnih osebnih žrtev.

B. R.

## Italija v krizi in Libanon v ognju

Ko je naš list pred velikošmarničnimi počitnicami zadnjič izšel, ni nič kazalo, da bo Italijo pretresla vladna kriza. Zdelo se je, da je spretni ministrski predsednik Spadolini pogladil vse spore znotraj vladne koalicije in da bodo tudi poslanci in senatorji lahko šli na počitnice.

Pa se je zgodilo nepričakovano: vlada je bila v četrtek 5. avgusta v parlamentu poražena glede dekreta o odpravi privilegija za mogočne petrolejske industrije. Zadostovalo je kakih 30 »prostih strelcev« iz vrst Krščanske demokracije, ki so na tajnem glasovanju ta dekret zavrnili. To se seveda ni zgodilo naključno. Interesi gospodarskih krogov so preveliki, da bi si pustili vzeti iz rok stotine milijarde lir. Znali so si dobiti v parlamentu ljudi, ki so jih podprli s tem, da so zavrnili vladni dekret.

To glasovanje je prizadelo predvsem socialiste v njih časti, saj je bil finančni minister Formica, ki izhaja iz njihovih vrst tisti, ki je dekret predložil. Seveda bi se dalo tudi socialistom očitati, da so za izid glasovanja sami precej krivi, saj so bili njihovi poslanci v trenutku glasovanja množično odsotni. Odšli so na počitnice...

Vendar se zdi, da je bila zavrnitev

Formicovega davčnega odloka le povod, da so socialisti lahko obračunali s krščanskimi demokrati, s katerimi so zadnje čase v neprestanem trenju. Ze dolgo so iskali priložnosti, da bi izzvali vladno krizo, le da ni bilo pravega povoda, kajti Spadolini je znal mojstrsko vsak tak poizkus obiti in pravočasno utišati. To pot pa so se dogodki obrnili tako, da je široka javnost lahko dala prav socialističnemu vodstvu, ki je sklenilo umakniti svojih pet ministrov iz vlade, kar je nujno pripeljalo tudi do odstopa vlade. Glavni tajnik PSI Bettino Craxi je poudaril, da ni moč upravljati države, če neke mogočne skupine s pritiskom branijo svoje interese in svoje privilegije ter izigravajo voljo parlamenta.

### PREDČASNIH VOLITEV NE BO

Vse je zgedelo, da bo prišlo do predčasnih volitev, saj so socialisti jasno zagovarjali to rešitev, čemur pa so se ostale stranke z izjemo radikalov odločno upirale. Vsa politična javnost je čakala na zadržanje predsednika Pertinija, kako se bo on opredelil. Tudi njega je vladna kriza močno presenetila. Kot vsako leto je odšel na počitnice med Ladince v Grödnertalu (Val Gardena) na Južnem Trol-

skem. Seveda se je hitro vrnil v Rim in začel s posvetovanji. Pokazalo se je, da je gospodarski položaj vse preveč težak, da bi se smelo poskušati z novimi volitvami zlasti ker bi verjetno ne spremenile dosti dosedanjega političnega razmerja v državi.

Tako je Pertini znova poveril Spadolini, da sestavi vlado. Ta je nato sestavil dokument s predlogi za reformo državnih ustanov in ga predložil tajnikom petih vladnih strank, ki so sestavljale dosedanja vlado. Ti predlogi dajejo večjo oblast vladj in njenemu predsedniku, tisto oblast, ki jo ustava sicer predvideva, a so jo v Italiji v vseh povojnih letih imele izključno politične stranke. Obenem je sestavil osnutek gospodarsko-političnega dokumenta, ki naj bi ga prav tako stranke proučile. V celoti naj bi bila potrjena politika, ki je vodila vlado pri sestavi finančnega zakona za leto 1983, med drugim tudi potrditev določil iz zavrženega odloka ministra Formice.

Vsekakor bo od teh razgovorov z delegacijami strank odvisno, če bo mogel Spadolini še ta teden sporočiti Pertiniju, da je pripravljen sestaviti svojo drugo vlado. Pertini pa se je med tem vrnil na Južno Tirolsko, kar priča, da se je politični položaj umiril. Če ne bo nepredvidenih zapletov, je upati, da bo imela Italija še pred koncem tega meseca novo vlado.

### MORDA RAZPLET TUDI V LIBANONU

V vzhodnem Bejrutu, kjer držijo Izraelci Palestinec v smrtni pasti, pa se je v vseh zadnjih petnajstih dneh nadaljevalo stanje od prej: bombardiranje stanovanjskih predelov, prekinitve ognja, mrzlična posredovanja in posvetovanja Reaganovega odposlanca Habiba, resolucije Varnostnega sveta, trdo stališče izraelske vlade, ki ne zaupa nikomur več in se opira predvsem na lastno orožje.

Po izjavah predsednika libanonske vlade Wazana naj bi se evakuacija Palestinec iz Bejruta začela že konec tega tedna. Predhodno bi morale priti v mesto mednarodne mirovne sile, ki jih bodo sestavljale italijanske, francoske, severnoameriške in libanonske čete.

Obstaja pa še vedno več spornih točk: Izraelci pristajajo le na deset opazovalcev Organizacije Združenih narodov; kažejo nezaupanje do francoskih čet; zahtevajo popoln seznam z imeni palestinskih borcev ter izpust ujetega izraelskega pilota kakor tudi trupla devetih vojakov, ki so padli v Libanonu leta 1978.

Čedalje bolj zaskrbljujoče je tudi vprašanje sorodnikov palestinskih borcev, ki jih je kakih 70.000 in bi radi istočasno zapustili libanonsko prestolnico. Toda kam naj gredo in kdo naj jih sprejme? Za sedaj pa se postavlja vprašanje, kaj se bo zgodilo po tej »peti vojni«, kot imenujejo sedanjo dvomesečno izraelsko zasledbo Libanona razni politični in vojaški komentatorji. V Egiptu se zavedajo, da je Izrael lahko izvedel napad na Libanon, ker je pokojni Sadat sklenil s njim mirovno pogodbo; v Siriji so v zadregi, ker so pustili Palestinec na cedilu; tudi v Saudski Arabiji se bojijo političnega vpliva in razkrojevalnega delovanja Palestinec; v Jordaniji se kralj Husein opira na severnoameriško orožje in na beduinske čete, čeprav so Palestinci v večini, saj tem ne more zaupati. Končno sami Libanonci ne vedo, kaj jih čaka po odhodu Palestinec; ali se bo država obnovila ali pa bosta nastala dva Libanona: krščanski in mohamedanski.

Naj bo Izraelcem prav ali ne: Palestinci bodo, čeprav se bodo umaknili iz Bejruta ostali zanje politični problem št. 1. Večmilijonskega ljudstva se ne da zbrisati s površine zemlje, tudi ga ne trajno držati v bogunskih taboriščih tudi ne vse skupaj razglašati za teroriste. Tudi Palestinci imajo pravico do svoje zemlje, do svoje domovine, do svoje države. Res je tragično, da tega prav sedanji Izraelci ne čujejo razumeti potem ko so bili tisočletja ravno tega oropani.

## 300.000 Poljakov v Čenstohovo

V teh dnevih zapušča svoja mesta in vasi nad 300.000 Poljakov, ki odhajajo peš v daljno Čenstohovo, da se tam na Jasni gori ob šesto letnici Marijine podoobe zahvalijo Bogu za varstvo po Materi božji. Ta velika zaobljubljena peš romanja so začeli na Poljskem že pred 271 leti.

Na letošnje največje narodno romanje so se začeli Poljaki duhovno in tehnično pripravljati že pred šestimi leti. Vse vasi in cerkve ob cestah v Čenstohovo se sedaj spreminjajo v okrevališča in zasilna prenočišča. Premnogi romarji iz daljnih severnih dežel in velikih mest prehajajo peš več sto kilometrov. Največje romarske skupine po trideset, štirideset tisoč oseb prihajajo prav iz Varšave in Krakova.

Glavne slovesnosti na Jasni gori pred staro črno podobo Matere božje bodo 26. do 28. avgusta. Edini Poljak, ki letos ne more pred to narodno svetinjo, je papež Jancz Pavel II. Komunistične oblasti so mu milostno dovolile, da lahko pride v Čenstohovo v septembru 1983, ko bo zaključek narodnega Marijinega leta v njegovi domovini.

### Še letos vsepravoslavni koncil

Carigrjski ekumenski patriarhat je po svojem medpravoslavnem sinodalnem odboru obvestil druge vzhodne (pravoslavne) Cerkev, da so priprave na vsepravoslavni koncil (veliko sinodo pravoslavja) končane in da te računajo na uraden sklic koncila.

Priprave na ta koncil so se začele že leta 1961 z vsepravoslavno sinodo na Rodosu. Koordinacijske težave med štirinajstimi pravno med seboj popolnoma neodvisnimi pravoslavnimi Cerkvami ter obilica težavnih vprašanj in gradiva, ki se je nakopičilo, so pripeljali do tega, da so to srečanje pripravljali več kot dva desetletja.

### 10. oktobra pater Kolbe - svetnik

Rim se pripravlja na slovesno razglasitev p. Maksimilijana Kolbeja za svetnika. Doslej je prijavljenih iz vseh delov sveta nad sto tisoč romarjev. Poročajo, da pride samo Nemcev nad 40.000, dalje mnogo Poljakov iz tujine in domovine; iz daljnih krajev pride največ romarjev z Japonske, kjer je pater Kolbe več let deloval in z vsemi sredstvi širil pobožnost Matere božje.

Ker je novi slovanski svetnik izreden zgled ljubezni do bližnjega in izreden zgled globoke pobožnosti do Matere božje,

zato je vsaj skromna prisotnost Slovencev v zamejstvu primerna in zaželena. Iz celovške škofije pride skupina naših Korošcev, iz Slovenije seveda več. Primorske Slovence bo zastopalo 50 naših romarjev, za katere smo le končno našli prostor v središču Rima, blizu kolodvora Termini.

Naše štiridnevno romanje bo trajalo od 9. do 12. oktobra. Stroški za vožnjo in celotno oskrbo so 180.000 lir. Vpisovanje takoj in sicer samo pri Fortunatu v Trstu (tel. 60542). Tam so na voljo informacije. Zaključek vpisovanja ob zasedbi mest.

Primorski romarji bodo obiskali tudi Monte Cassino in Assisi. Za slovesnost kanonizacije 10. oktobra so zanje rezervirane stopnice-sedeži. Želimo, da se naši skupini pridruži tudi neka narodnih noš. Vsi prijavljeni (samo 50) dobijo potrebna navodila za romanje prve dni oktobra.

F. S.

### Novi upi za Cerkev v Bolgariji

»Chretiens de l'Est«, revija francoske veje organizacije »Ostpriesterhilfe«, je pred kratkim poročala o znamenjih »odjuge« nasproti katoličanom v Bolgariji. Prvič po skoraj 40 letih sta smela priti zopet dva bolgarska katoliška duhovnika v Rim, da bi v Rusikumu nadaljevala študij. Razen tega je prejela bolgarska katoliška Cerkev dovoljenje, da lahko v Rimu tiska liturgične knjige v bolgarskem jeziku. Veliko let si je morala katoliška Cerkev pomagati s fotokopiranimi zvezki.

Katoliška Cerkev šteje v Bolgariji samo okrog 70.000 vernikov (10.000 od tega jih pripada unijatski Cerkvi bizantinskega obreda), obe največji verski skupini v deželi sta bolgarsko-pravoslavna Cerkev s 6,5 milijoni vernikov in muslimanska verska skupnost s 600.000 verniki. Katoliški škofjski sedeži so sicer zasedeni, po prihodu komunistov na oblast pa je bilo onemogočeno načrtno oblikovanje duhovnikov. Trenutno dela v dušnem pastirstvu v Bolgariji okoli 60 katoliških duhovnikov; k temu je treba dodati še približno enako število redovnic.

★

■ Ob drugi obletnici velikih stavek v Gdansk, iz katerih je kasneje izšel neodvisni delavski sindikat Solidarnost, je prišlo v petek 13. avgusta do velikih neredov, v katerih se je najmanj 3.000 demonstrantov spopadlo s policijo. Do protestne manifestacije je prišlo tudi v Varšavi. Manifestanti so terjali spustitev Walese na svobodo in vzklikali: »Ločite se od Moskve!«

# Potovanje skozi sedem držav

Ze naslov sam pove, da je bilo to potovanje nekaj posebnega. Videti in obiskati sedem držav na enem samem potovanju res ni nekaj običajnega. Še manj običajno je prehajati iz ene države v drugo ne da bi kdo zahteval dokumente. Samo na Trbižu in pri Freilassingu pred vstopom v Zahodno Nemčijo je bilo treba pokazati osebne izkaznice. Marsikdo je med vožnjo dejal: »Toliko nam nekateri časopisi pišejo o odprtju mej proti Jugoslaviji, celo, da je najbolj odprta; sem v Zahodno Evropo naj se pridejo učiti, kaj je res odprta meja!«

Ze od leta 1977 prireja »Katoliški glas« svoja poletna potovanja, za katera je značilno, da trajajo vsaj osem dni in zajemajo vedno kako zgodovinsko in kulturno zanimivo območje. Letos je to bila srednja Evropa. Potovanje se je udeležilo 74 izletnikov, za kar sta bila potrebna dva avtobusa.

Potovanje smo pričeli na Travniku v Gorici v petek 30. julija. Ze opoldne smo bili v Salzburgu. Odkar je odprta nova avtocesta skozi Visoke Ture, ki je nadomestila nekdanjo strmo cesto čez Katschberg, se je razdalja do Salzburga zelo skrajšala. Po kosilu smo si ob spremstvu vodnika ogledali zanimivosti tega starodavnega mesta, na večer pa smo že bili v Altöttingu na vzhodnem Bavarskem, kjer smo prenočili. Takoj ob prihodu smo imeli občestveno mašo, prav tako naslednje jutro.

Altötting je prijeten podeželski kraj, kjer se duh spočije in duša umiri. Poleg prvotne cerkve, Mariji posvečene se ponajša še s štirimi cerkvami: z župno cerkvijo, kapucinsko cerkvijo sv. Marije Magdalene, s cerkvijo kapucinskega brata bl. Konrada in z mogočno baziliko sv. Ane. Bilo bi lepo, če bi ostali tam vsaj eno dopoldne, toda program je bil preobširen, da bi se to dalo napraviti.

Drugi dan smo potovali po Bavarski, najprej od vzhoda mimo Münchna do zahoda pri Augsburgu, nato pa proti severu po takoi. »Romantični ceste«. Ob eni popoldne smo bili v mestu Rothenburgu nad reko Tauber (ob Tauber), ki je res vredno ogleda, saj je vse obdano od zidovja in ohranjeno kot je nastalo v srednjem veku. Za ta postanek je dal pobudo g. Artur Koshuta, ki pa se žal letos ni mogel našega potovanja udeležiti. Njegovo odsotnost smo vsi zelo občutili.

Po avtocesti smo mimo Würzburga in Frankfurta na Meni prišli na večer v Wiesbaden v bližini reke Rena. V udobnem hotelu »Forum« smo prenočili, naslednje jutro, bila je nedelja, pa imeli sv. mašo v cerkvi sv. Bonifacija.

Nato nas je čakala vožnja z ladjo po Renu. Je to posebno doživetje, ko ladja drsi po tem mogočnem veletoku, na desni in levi pa se vrstijo mesteca, gradovi in grajske razvaline, pobočja pa so prekrita z vinogradi. Žal nam je vreme zagodlo: skoro ves čas vožnje je deževalo, kar pa nam ni vzelo dobre volje, saj je bila ladja nadvse udobna in še imenito kosilo smo imeli na njej.

Kot da bi se nebo norčevalo: ko smo se ob 13.30 izkrcali v Koblenzu, kjer od zahoda prihaja v Ren reka Mozela, je zasijalo sonce. Popoldne je bilo nato sončno. Ustavili smo se v nemški zvezni prestolnici Bonn in zaključili vožnjo v modernem hotelu na zahodni strani mesta Köln.

Drugo jutro smo si ob vodičih ogledali to starodavno mesto, ki je nastalo v času rimskega cesarja Klavdija. Zlasti nas je osvojila mogočna katedrala, kjer se častijo ostanki sv. Treh kraljev. Po kosilu smo mogli videti v mestu Aachen, 60 km zahodno od Kölna, še drugo mogočno katedralo. To mesto si je v začetku 9. stol. Karel Veliki izbral za prestolnico svetega rimskega cesarstva nemške narodnosti.

Ob štirih popoldne smo 2. avgusta prešli belgijsko mejo in se po poldrugi uri vožnje ustavili v romarskem kraju Banneux, kjer se je Mati božja od 15. januarja do 2. marca 1933 osemkrat prikazala dvanajstletni deklici Marjetki Bec. Predstavila se je kot »Mati ubogih«. Tu nas je pozdravil g. Stanko Kavalarič, izseljenški duhovnik v Severni Franciji. Žal nam je bil čas le skopo odmerjen. Po skupni božji službi in nakupu spominkov je bilo treba nadaljevati pot proti Luksemburgu.

Prav nočiti se je začelo, ko smo bili na cilju. Drugo jutro smo si mesto, ki leži zelo slikovito na terasah, ki jih ločujejo globeli dveh rek, le bežno ogledali. Mnogim je bilo žal, da tu nismo ostali več ur. Toda ker smo morali biti po programu že opoldne v Strasburgu, nismo smeli zgubljati časa, le stolnico smo si lahko ogledali in kneževsko palačo.

V Franciji smo se vozili po območju

Lotringije, kjer je bila pred zadnjo vojno slovita »Magnetna linija«, se ustavili v sruču Lotringije Metz, kjer nas je očarala mogočna katedrala in se spomnili naših rudarskih družin, ki si na tem področju že desetletja služijo svoj težki kruh.

Strasbourg je danes poznan zlasti kot sedež evropskega parlamenta, zato smo si od zunaj ogledali stavbo, drugače pa slovi po svoji stolnici in romantičnih stavbah v središču mesta. Strasbourg je središče dežele Alzacije, kjer se nemško govori, prebivalstvo pa je raje pod Francijo kot pod Nemčijo. Popoldne smo napravili še izlet v gozdnote Vozege, kjer stojita na višini 761 m na hribu St. Odile (Otilija) samostan in cerkev, ki pa je dala postaviti ta alzaška svetnica v 7. stoletju.

Šesti dan potovanja nas je spet popeljal v Zahodno Nemčijo. Prestopili smo Ren in se ustavili v Freiburgu v Breisgauu, kjer smo imeli ponovno možnost ogledati si gotsko stolnico. Nato smo zavili v Črni les (Foresta nera) in se dvignili do jezera Titisee, nakar smo se spustili proti Schaffhausnu, ki je že v Švici. Po kosilu v tem kraju smo si ogledali slap, ki ga tvori reka Ren in privablja neprestano množice turistov.

Iz Schaffhausna smo se usmerili proti Zürichu in se za nekaj časa ustavili na obrežju jezera ob reki Limatu. V bližini je Münster, stolnica, ki je v lasti švicarske reformirane Cerkve in napravi zaradi svoje golote na obiskovalce turoben vtis.

Kako drugače pa nas je sprejel Einsiedeln, kjer smo prenočili dvakrat. Ta Marijin božjepotni kraj v višini 882, obdan od smrekovih gozdov in zelenih pašnikov nudi človeku mir, ki ga mesto ne pozna. Iz Einsiedelna smo napravili naslednji dan še božjo pot k zavetniku Švice bratu Klausu iz Flüele, kjer smo imeli mašo na njegovem grobu v kraju Sachseln. Na povratku smo se ustavili še v slikovitem Luzernu, kjer so prišli na račun vsi, ki so se želeli oskrbeti s spominiki.

Mašo slovesa smo opravili še v Einsiedelnu, od koder smo odpotovali v dopoldanskih urah. Skozi novi šentgotharski predor smo prišli popoldne v Bellinzono, glavno mesto italijanske govorečega kantona Ticino, kjer smo imeli zadnje skupno kosilo. Popoldne smo se ustavili še za pol ure ob Luganskem jezeru. Nato nas je pri Chiassu sprejela avtocesta, ki nam je omogočila, da smo bili v petek 6. avgusta ob 10. uri zvečer spet na Travniku.

Udeleženci so bili z vsem, kar so videli in doživeli, nadvse zadovoljni. Morda je bil program za kak dan preveč natrpan, toda ker se te vrste potovanja ne dajo ponoviti vsak dan, smo skušali nuditi čim več. Neprijetnosti, ki so z vsakim potovanjem združene, se hitro pozabijo, spomini pa ostanejo za dolgo.

In drugo leto? Večina je v navdušenjem sprejela predlog, da obiščemo Grčijo. Potovanje bi bilo v zadnji tretjini julija in bi trajalo predvidoma deset dni. Najprej vožnja ob jadranski obali, postanek v Loretu, drugi dan Bari (sv. Miklavž) in nočna vožnja na Krf s trajektom. Obisk Tesalije, sloviti samostani Meteora, Delfi, Atene, celodneven izlet na otoke, Mikene in Olimpijo na Peloponezu, Patras na povratku, vožnja s trajektom iz Patrasa do Ancone, zaključno kosilo v San Marinu. Komur je ta program všeč, naj se nam pridruži in začne seveda že sedaj polagati denar na stran.

★

**Ni lahko samemu sebi lagati. In kljub temu mnogi v tej akrobaciji uspejo (maršal Lyautey).**



Mestna hiša (Rathaus) v Rothenburgu ob der Tauber, ki je nastala v letih 1250-1400. Ob njem tržni prostor, na desni zgoraj slovita Mestna pivnica z umetniško uro, kjer vsako uro od 11. do 15. in od 21. in 22. uri nastopi stari župan Nusch ter pije po nalogu švedskega generala Tillyja iz vinskega vrča. S tem, da je uspešno leta 1631 županu spiti na en dušek 3 litra in četrt vina, je omečil generala, da ni mesta opustošil

## OD TEDNA DO TEDNA

■ Italijanski zunanji minister Emilio Colombo je kot prvi od državnikov iz Evropske gospodarske skupnosti obiskal Argentino po njenem porazu na Malvinskem otočju ter se pogovarjal v Buenos Airesu o tem, kako popraviti odnose med Latinsko Ameriko in Zahodno Evropo, ki so se zelo ohladili potem ko so zahodnoevropske države v podporo Veliki Britaniji razglasile gospodarsko zaporo nad Argentino.

■ V Pustriški dolini na Južnem Tirolskem, kjer preživlja počitnice veliko nemških, pa tudi italijanskih turistov, je prišlo do napadov na avtomobile z italijansko evidenčno tablico. Tako je 28 lastnikov zjutraj presenečenih ugotovilo, da so jim neznanči v teku noči preluknjali gume.

■ V Palermu na Siciliji je v dobrem tednu padlo pod streljivo mafije 18 oseb. Med njimi je tudi vseučiliški profesor na fakulteti sodne medicine Paolo Giaccone.

■ V Parizu je prišlo do krutega atentata, ki je povzročil šest mrtvih in 11 ranjenih. Neznanci so z brzostrelkami napadli goste v židovski restavraciji »Jo Goldenberg« in povzročili pravi pokol. Ni dvoma, da so atentatorji iz vrst palestinskih terorističnih skupin, ki jim je malo mar, kaj o njih misli svetovna javnost.

■ Na Korziški so bile volitve v novo pokrajinsko skupščino, na kateri je bilo treba izvoliti 61 poslancev. Avtonomistična stranka, ki jo vodi Edmond Simeoni, je prejela 10,6% glasov in si pridobila 7 sedežev. Ostale sedeže so si zagotovile vladne stranke, medtem ko je vladna opozicija z ozirom nanje nekoliko zaostala. Vsekakor bodo avtonomistični poslanci v novem pokrajinskem parlamentu jezicek na tehtnici.

■ Francija je sklenila ukiniti zaporo na pošiljke orožja Argentini, češ da so se sovražnosti v Južnem Atlantiku zaključile. Po tej odločitvi bo Argentina dobila že kupljeno orožje, med njimi devet bombnikov -lovcev dassault.

■ Portugalska ima novo ustavo, ki je bila sprejeta z dvotretinsko večino v parlamentu. Najbolj značilno za novo ustavo je to, da odpravlja Svét revolucije, politični organ, po katerem so vojakji imeli pravico kontrolirati državne ustanove in odločati o tem, ali je nekaj v skladu z revolucijo iz leta 1974, ki je pometla s 40-letno desničarsko diktaturo. Najbolj zanimivo pri sprejetju nove ustave je to, da so jo podprli tudi socialisti, čeprav so trenutno v opoziciji. Največji zagovorniki dosedanje ustave in Svéta revolucije so pa bili komunisti; razumljivo, saj jim je blizu vse, kar diši po diktaturi, čeprav naj bi bila vojaška. Pravice dosedanjega Svéta revolucije so po novi ustavi prešle na ustavno sodišče kot je to primer v vseh resnično demokratičnih državah.

■ John Hinckley, ki je lani 10. marca streljal na severnoameriškega predsednika Reagana in ga nevarneje ranil, je bil spoznan za duševno neuravnovešenega, zaradi česar bo moral ostati v umobolnici za nedoločen čas.

### M. Terezija potuje

V ponedeljek 9. avgusta je sv. oče sprejel v Castelgandolfu misijonarko m. Terezijo iz Kalkute. Potem je odpotovala v Libanon. Dejala je, da je prišla v Libanon zato, da obišče redovnice svojega reda, ki delujejo v Bejrutu. V zadnjem času pomagajo žrtvam sedanjega vojaškega spopada.

## Dva duhovniška jubileja

Pretekli mesec sta dva znana koroška duhovnika slavila življenjski jubilej: kanonik Aleš Zechner je obhajal 80-letnico svojega zemskega potovanja, g. Vinko Zaltelet pa 70-letnico. Oba duhovnika imata velike zasluge za Cerkev na Koroškem in za slovensko ljudstvo. Kanonik Zechner je kot župnik v Zelezni Kapli in Dobrli vesi ter nato kot kanonik celovškega kapitlja vedno stal z ljudstvom in se potegoval za njegove pravice. Bil je tudi predsednik Mohorjeve družbe.

Jubilant Vinko Zaltelet pa je znan ne samo na Koroškem, ampak povsod, kjer biva kak Slovenec. Saj je bil v svojem življenju že povsod po svetu, da je s svojimi skioptičnimi slikami rojakom posredoval lepoto koroške dežele, a tudi da jih je seznanjal z življenjem rojakov drugod po svetu. V njegovih serijah diapozitivov je zajet celoten slovenski svet zunanaj Slovenije; predvsem Koroška, pa tudi obe Ameriki, Afrika, Azija, Avstralija. Vinko Zaltelet je namreč bil po vseh teh deželah s svojim fotografskim aparatom, tam obiskoval bolj ali manj raztresene Slovence, posebno misijonarje, ter jih ulovil v svojo temno kamrico. Pravijo, da ima nad 30 tisoč diapozitivov.

Njegove pozornosti in ljubezni smo bili deležni tudi Slovenci v Italiji, saj je bil med nami že nad 200 krat. Zadnjič v Katoliškem domu to pomlad.

O sebi je letos v svoji božični »poslanici« tako zapisal:

## Iz Slovenije

### Iz goriško-koprske škofije

#### OSEBNE VESTI

**Pirc Jožko** je v sredo 30. junija 1982 na Lateranski univerzi v Rimu obrnil doktorsko disertacijo »Aleš Ušeničnik in znamenja časov« summa cum laude in dosegel doktorat iz fundamentalne teologije. Novemu doktorju čestitamo.

**Požar dr. Anton**, profesor na Srednji verski šoli v Vipavi, je 27. maja 1982 dopolnil sedemdeset let življenja ter je za delo, ki ga je opravljal kot ravnatelj in ga še opravlja kot najstarejši profesor na Srednji verski šoli, prejel odlikovanje papeževskega kaplana — komornika (monsignorja). Zaslužnemu odlikovancu iskrene čestitke!

#### OSEBNE SPREMEMBE

**Blažič Ivan**, kaplan v Dornberku, je imenovan za župnijskega upravitelja Dornberka s soupravo Zalošč.

**Cej Ciril**, župnijski upravitelj v Tomaju, je imenovan za župnijskega upravitelja Smartna s soupravo Vedrijana.

**Furlan Ivan**, župnijski upravitelj v Senožečah, je imenovan za župnijskega upravitelja v Tomaju.

**Jakopič Marjan**, župnijski upravitelj v Kamnjah, je imenovan za župnijskega upravitelja v Movražu s soupravo Kubeda in Sočerge.

**Pirc dr. Jožko** je imenovan za voditelja Pastoralnega urada v Kopru.

**Raspor Franc**, župnijski upravitelj na Stjaku, je imenovan za župnijskega upravitelja v Senožečah s soupravo kaplanij Kazlje in Štorje.

**Saksida Bogdan**, župnijski upravitelj v Movražu, je imenovan za župnijskega upravitelja na Stjaku s soupravo župnije Vrabče.

**Tušar Janko**, dekan v Smartnem v Brdih je imenovan za župnijskega upravitelja v Kamnje.

**Vrtovec Stanislav**, župnik in dekan v Dornberku, stopa v pokoj. Ostal bo v Dornberku in bo po svojih močeh pomagal v dušnem pastirstvu.

### Maša za pesnika Alojza Gradnika

Dne 3. avgusta leta 1882 se je rodil pesnik Alojz Gradnik. V domači vasi so se ga ob tej priložnosti spomnili s sv. mašo. Tiho in brez hrupa so jo pripravili domačini in nekateri pesnikovi prijatelji. Zato so bili pri maši navzoči ne samo številni Medanci, temveč tudi gostje iz Nove in Stare Gorice ter Ljubljane in oba pesnikova še živa brata z dragimi sorodniki. Ob somaševanju treh duhovnikov je sv. mašo daroval domači župnik Branko Rudež, pel je domači ženski zbor. Med mašo so namesto nagovora prebrali nekatere pesnikove pesmi. Saj ima Gradnik tako globoke razmišljujoče pesmi z versko in človeško problematiko, da lahko mirno služijo za premišljevanje. Pred mašo so se gostje ustavili na domačem pokopališču, na »božji njivi, ki smrt jo orje«, kjer počiva Alojz Gradnik, kot je sam želel.

»Nisem pričakoval, da bom prilezel do te starosti, ker nikoli nisem dovolj pametno živel in ubogal premmnogih nasvetov. S sreem in pritiskom se ne razumeva najbolje, vendar še kar gre in čudno, da bi še kar rad živel, saj je svet zanimiv in lep, le ljudje niso vedno lepi, so tudi zelo grdi. Z očmi je seveda križ. Po operacijah se je precej ustalilo, ne pa povse. Imam ena očala v oči (kontaktni leči), druga za branje, tretja, kadar lečo izgubim (že šest), četrta, kadar druga kje pozabim in še dvoje starih. Oči so dovolj videle in prestale, dolgo ne bom živel, po smrti jih pa ne potrebujem.

Za drva me mnogi sprašujejo. Vse nabasano imam. Bil sem težki delavec. Koristna so ne le za kurjavo, tudi za »fizikulturo«. Kler-ozen sem itak, sklerozen tudi, da pa telesno ne bom preveč sklerozen, otrdel, pa koristi delo. Največji užitek imam, ker vsa drva in grče razcepim, le svojih faranov ne morem, ti so trši kot vsak štor. Najtežje delo je z dušami, ker imajo svobodno voljo.

Veste tudi, da star izrabljen avto ni za dolgo pot, jaz tudi ne. Kar doma se držim, pa še majčeno tukaj majčeno tam. Doma sem itak po vsej Koroški!«

Gospodu Vinkotu čestitamo k življenjskemu jubileju tudi goriški in tržaški Slovenci ter želimo, da bi se še ne izpolnil njegove napovedi, »dolgo ne bom živel«, temveč da bi se še dolgo in pogosto srečevali.

Upati je, da je bila ta maša v Medani le prvi spomin na pesnika Gradnika in da se ga bodo zlasti še Brici ter Goričani še drugače spomnili ob njegovi stoletnici.

## Med stebri in zvoki

Dandanes je vse več zanimanja za ovrednotenje nekdanjih spomenikov umetniške in drugačne narave: gradov, cerkva, palač, vil itd. Za to skrbijo predvsem javne urave in ustanove, pa tudi zasebne pobude. Marsikje postanejo potem taka starodavna gosposka ali plemiška bivališča sedež razstav, koncertov, prireditev, zlasti še poletnih. S tem je tudi poskrbljeno za vabo turistov in ljubiteljev umetnosti, obenem pa to prispeva k obnovitvi in ohranitvi spomenikov marsikdaj že pozabljenih in nemih prič preteklosti.

Ko se popotnik sprehaja recimo po deželi Veneto, lahko opazi vrsto zanimivih in večkrat čudovitih palač in vil. Ene so v lepem bleščem okviru, še danes oskrbovane in privlačne za obisk, druge spet so namenjene razpadu ali vsaj nezasuženi pozabi. Sem spadajo posebej znane »Ville venete«, ki so posejane malo po cebi deželi (ena takih bleščočih primerov je npr. vila Manin pri nas). V okolici raznih večjih mest, kot so Padova, Vicenza in Rovigo je veliko takih primerov. Zlasti je znan arhitekt Palladio, ki je skoraj po celem beneškem ozemlju razvil pred par sto let nazaj svojo umetniško dejavnost.

Ena takih stavb je Villa Badoera v kraju Fratta Polesine, nedaleč od mesta Rovigo. To je čisto palladijevska vila s klasičnim in mogočnim stebrovjem, ki obdaja ne samo pročelje, ampak zaobjema skoraj celo dvorišče vile. V tem posrečenem in vabljivem okviru je poletni kar živahno. Tu se odvija pravo kulturno poletje, od baleta in dram do glasbe. Smisel za ovrednotenje prostora daje tudi posrečeno vzpodbudo kulturni programaciji, ki tako lepo harmonizira kameniti okvir nekdanje plemiške rezidence z bogastvom luči in zvoka sedanjega ustvarjanja.

Pod okriljem občine Rovigo in krajevne uprave se torej popotnik lahko naužije tudi lepe muzike v tem okviru — seveda če ne dežuje. Prav v mojem primeru pa je preprečila koncertni večer v tem neoklasičnem prostoru in presefela izvajalce in občinstvo v bližnjo in lepo baročno veliko cerkev. Nastopil je eden od najboljših današnjih flavtistov, Severino Gazzelloni, ki je ob klavirski spremljavi Leonarda Leonardinija predstavil vrsto mojstrskih del Haendla, Mozarta in Bartoka. Sam je vsa dela obrazložil v sproščnem stiku z občinstvom, na koncu pa še dodal vrsto del od Bacha do Lennona (Beatles), kar sicer ni kvarilo enotnosti zvočne ter kreativne podobe. Koncert je žel velik uspeh, in prijetno zaključil ta poletni cikel.

Intimna povezava arhitektonskega in glasbenega sveta, kamnite in zvočne tvarine najde v duhovnem in smiselnem pootenju svoj pravi izraz, ki ga ne gre zavreči.

# Tabori tržaških izvidnikov in izvidnic

Slovenski tržaški skavti in skavtinje so uspešno izvedli vseh šest taborov, ki so jih načrtovali za letošnje poletje. O dveh povezanih podtaborih volčičev in vereric, ki so taborili pri Sobcu (nedaleč od Bleda), in o taboru za roverje in popotnice, ki je bil pri Viškorši, bomo poročali prihodnjič. Naj tokrat malo opišemo tri tabore za srednjo starostno vejo, za izvidnike in vodnice, ki so bili pač prvi na vrsti.

## VISKORŠA

Letošnji tabor »A«, kot so ga iz praktičnih razlogov poimenovali skavti, je bil v Viškorši v Karnajski dolini (Benečija) od 15. do 19. julija. Načelnik je bil Marko Tavčar, za duhovno vodstvo pa sta izmenoma skrbeli Franc Vončina in Milan Nemač. Vseh udeležencev je bilo 45.

Izbira Viškorše ni bila naključna, saj so želeli tržaški skavti vsaj z enim taborom obiskati Benečijo. Pripravili so taborni načrt, da s pomočjo običajnih skavtskih dejavnosti spoznajo najbolj zahodne predele slovenskega narodnostnega ozemlja, ob tem pa razmere, zgodovino, gospodarstvo, izročilo, psihološko stanje, popotresno obnovo, vprašanje izseljevanja in podobno, kar vse spada k podobi Viškorše. Navezali so odlične stike z domačini, ki so radi obiskovali tabor in se pogovarjali. Posebno zanimive so bile raziskave v vasi in dobra dela, ki so jih izvedli posamezni vodi med domačini. Velikega pomena so bili obiski javnega delavca prof. Viljema Cerna, domačina župnika Artura Blasutta in drugih, ki so znali tehtno dopolniti prve vtise taboročih.

Skavti so imeli v Viškorši in okolici tudi priložnost za srečanje s skavti itali-

janske organizacije AGESCI in padovanske skupine »Scout Veneti«. V nedeljo 25. avgusta je bilo na obisku veliko staršev. Še prej pa je prisotne obiskal tržaški škof L. Bellomi, ki skuša vsako leto obiskati tudi slovenske skavtske tabore.

## ZELENO POHORJE

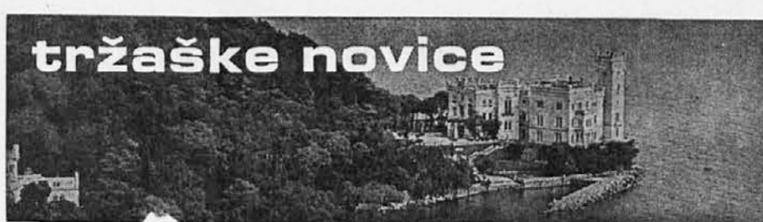
Tabora »B« in »C« tržaških izvidnikov in vodnic sta izbrala za cilj letošnjega tabora zeleno Pohorje, prvič v tridesetletnem sporedu skavtskih taborjenj.

Tabor »B« je postavil šotore v bližini vasi Puščava. V skupini je bilo 57 članov in članic. Načelnik je bil Kazimir Majowski, duhovni vodja pa Tone Benedičič. Tabor se je lahko pohvalil z izjemno visokim jamborom in drugimi zgradbami.

Tabor »C«, ki ga je vodil Tomaž Simčič, je ležal kakih 15 kilometrov stran, na Recenjaku nad Sv. Lovrencem. Skupno je bil na njem 53 udeležencev. Pri duhovnem programu jim je priskočil na pomoč duhovnik, ki je doma v tistih krajih, župnik Ivo Miklavc.

Oba tabora sta trajala od 19. julija do 2. avgusta. Tja in nazaj so skavti in skavtinje potovali z vlakom. Še nekaj sta imela skupnega. Program so letos želeli uglasiti na temo starih Slovanov. Mladi so se skušali živjeti v njihov svet in prenesti v sodobnost nekatere duhovne in praktične izkušnje iz naše predivine.

Ceprav je vreme precej nagajalo, so bili mladi Tržačani navdušeni nad Pohorjem in nad tamkajšnjimi gostoljubnimi ljudmi. Opravili so več izletov, raziskav med ljudmi in v nedotaknjeni naravi. Imeli so dan zbravnosti, igre, tekme in druge značilne skavtske sporede.



## tržaške novice

### Farni praznik v Podlonjerju

V soboto 28. avgusta obhajamo god cerkvenega učenika sv. Avguština, kateremu je posvečena župnijska cerkev v Podlonjerju. Tako ima ta mlada župnija zopet svoj farni praznik, ki je vsako leto kot povsod »obračun« duhovnega življenja. Tako gleda na farno žegnanje ali opasilo znani slovenski duhovnik Janez Kalan.

V soboto zvečer ob sedmih bo v Podlonjerju po naši navadi skupna služba božja za obe verski skupnosti. Letos bo vodil koncelebracijo naš škofov vikar msgr. Lojze Škerl. Če na to obvestilo kdo pride na naš praznik, naj se nam pridruži v levem delu cerkve, da bomo lepo skupno prepevali in molili. F. S.

### Druga izmena kolonije SLOKAD v Dragi

Kot v prvi izmeni je bilo tudi v drugi veliko sprehodov, izletov, prireditev, kopanja in še kaj. Otroci, 50 po številu (med njimi 11 deklic) so obiskali lepe kraje kot so Botač, Glinščica, Jezero, Muhov grad, Kokoš, Lipca pa bližnje gozdike, kjer je bilo dovolj iger in zabave za vse. Na končni izlet so se podali v Gračevo in na otok Barbano, v Gračevo pa so se kopali. Tudi filmi so otrokom vsak večer prinašali veselje in smeh. V Bazovici je bila 15. avgusta zaključna ritmična maša, nato pa istega dne na travniku poleg kolonije SLOKAD v Dragi zaključna prireditev. Otroci so začeli iz kolonije odhajati v četrtek 19. avgusta v popoldanskih urah.

Na koncu še iskrena hvala vsem tistim, ki vsako leto žrtvujejo svoj prosti čas, da pospravljajo, perejo, kuhajo, likajo, učijo in vodijo naše otroke. Za drugo leto ima kolonija SLOKAD široko odprta vrata za vse pridne otroke, ki jih vleče želja po prijateljstvu, igri pa tudi delu. Na svidenje!

K. D.

### Tržačani v Marijinem Celju in na Dunaju

Nad sto Tržačanov iz župnij Katinara, Podlonjer, Nabrežina, Mavhinje je v vroom juliju obiskalo Marijino Celje in Dunaj.

Ko smo 19. julija v Marijinem Celju po naši romarski maši odpeli zadnjo pesem, se je začela nemška maša in mi smo seveda utihnili. Vse nas je presenetilo, ko je kmalu nato odmevalo po veliki cerkvi: Dragi rojaki! Jaz sem slovenski benediktinec iz Maribora in prihajam med počitnicami sem v Marijino Celje spovedovat v raznih jezikih... Ze starejši pater Bernard nas je lepo pozdravil in nam želel srečno pot domov. Škoda, da nismo vedeli za tega našega spovednika že prej. Na predvečer se je naš katinarski vodič Janez Ulaga zanimal v zakristiji, če kdo spoveduje tudi slovenski, a so mu rekli, da imajo le enega, ki spoveduje poljski in madžarski — pater Bernarda...

Prav tako nas je presenetil rektor svetišča, ki je v začetku naše romarske maše spregovoril nekaj besed v našem jeziku in nato navezal svoj pozdrav na druga velika slovenska romanja v Marijinem Celju. Izrecno je omenil velik obisk devetdesetih slovenskih duhovnikov, ki so bili v Marijinem Celju pred dvanajstimi leti in tu pustili nepozabne vtise. Marijino Celje je danes pravi romarski in turistični biser zelenih planin blizu Semmeringa. Središče tega kraja je vedno Marijina cerkev, največja in najlepša v vsej Avstriji.

Z dolge poti na Dunaj omenim le naš obisk v romarski cerkvi Marijinoga varstva malo pod vrhom Semmeringa; tukaj smo se ustavili malo časa. Prav je svetovala neka romarica, da bi rajši opustili vsak daljši obisk na Koroškem in se tako več časa zadržali v tej baročni cerkvi Marijinoga varstva, Maria Schutz. Pomembni so naslovi Marijinih cerkva v teh krajih: Maria Saal — Gospa sveta pri Celovcu, Maria Trost — Marija tolažnica pri Gradcu, Maria Hilf — Marija Pomočnica na Dunaju, Maria Zell — Marijino Celje...

### SPOMINI NA DUNAJ

Dunaj, velenost ob Donavi, je zase privlačnost ob vsakem času in ob vsakem obisku. Naš turistični ogled Dunaja je uspel predvsem zato, ker je po dobroti avstrijskega konzulata v Trstu vsak izletnik dobil obsežen turistični zvezek z vso potrebno razlago. Tako smo se že na potovanju v »dunajski uri« dobro skupno pripravili za obisk glavnih zanimivosti.

# Ekumenski dan odslej na Slomškovo nedeljo

Slovenski ekumenski svet je škofom predlagal, naj bi ekumenski dan, ki so ga praznovali v Sloveniji na nedeljo pred praznikom sv. bratov Cirila in Metoda, premaknili na Slomškovo nedeljo, ki je redno zadnja nedelja v septembru. Izkušnja je namreč pokazala, da je zaradi počitniških dni v začetku julija manj ljudi doma, takrat pa so tudi nove maše, zato naj bi temeljito pripravljen ekumenski dan praznovali v septembru.

Slovenski škofje so predlog ekumenskega sveta načelno sprejele, za letos pa določili naslednje:

F. S.

Slomškova nedelja in hkrati ekumenski dan bo letos predzadnja nedeljo v septembru, to je 19. septembra. V Mariboru bo na ta dan vseslovenska proslava 120-letnice Slomškove smrti. Mariborska škofija bo tudi pripravila vse potrebno za temeljito pripravo praznovanja. V načrtu imajo posebno knjižico, ki jo bodo razširili tudi v ljubljanski in koprski škofiji. Glavna misel bo Slomškova svetost, ki se med drugim tudi kaže v popolni ljubezni do Cerkve in neumrljivih duš. Iz te svetosti je zrastle bratovščina sv. Cirila in Metoda in vsa njegova ekumenska prizadevanja.

### Slomškov simpozij v Rimu

Lansko leto je bil v Sloveniku v Rimu prvi slovenski misijonski simpozij, ki je dobro uspel. Letos bodo istotam organizirali slični simpozij, ki bo posvečen škofu A. M. Slomšku. Začel se bo 20. septembra in se zaključil 25. septembra. O Slomšku bodo predavali z različnih vidikov najbolj priznani slovenski znanstveniki iz Slovenije in izven Slovenije.

Morda bi kazalo pozneje povabiti kakega predavatelja tudi med nas Primorce.

### APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA V TRSTU

pripravlja

### DVODNEVNO POTOVANJE NA ŠTAJERSKO

v zvezi z vseslovensko proslavo ob 120. letnici smrti svetniškega škofa A. M. Slomška, ki bo v Mariboru 19. septembra 1982.

Potovanje bo poteklo v dneh 18. in 19. septembra z obiskom Cetja, Ponike in nato udeležbe na slovesnosti v Mariboru.

Prijaviti se je treba čimprej v Domu bl. p. Leopolda Mandiča pri Domju, tel. 820356 ali pri odbornicah, tel. 415351 in tel. 412527.

Upamo, da bo naša prisotnost pri tej vseslovenski slovesnosti številna, nam vsem pa v veliko duhovno veselje.

## IZ KANALSKE DOLINE

### Sv. Višarje

Srečanje treh škofov. Sv. Višarje so še vedno priljubljena romarska cerkev. Letošnje poletje ima dušno oskrbo te božje poti g. Vinko Zakelj, izseljenski duhovnik, ki žrtvuje svoje počitnice, da na Sv. Višarjah spoveduje, mašuje in pridiga v vseh treh jeziki, ki so v rabi na Višarjah: slovenščina, italijanščina, nemščina. Zalezuje pa tudi gamse in kozoroge, ki se že številni pasejo pod Lovci. Toda ne zato, da bi jih streljal, temveč zato, da jih ulovi v svoj fotoaparati. V nekaj letih tega lova so se mu posrečili nekateri čudoviti posnetki, ki bi z njimi lahko tekmoval na kateremkoli mednarodnem tekmovanju. Kdor ne verjame, naj se zgleda v višarskem župnišču in se bo lahko osebno prepričal.

Višarje napredujejo tudi v vedno boljše oskrbi. Zabniški župnik, ki upravlja Sv. Višarje, je že skoro v celoti predelal cerkveno hišo pod župniščem. V njej so sedaj čedne sobe s posteljami in potrebni higijenski prostori. Kdor pride sedaj na Višarje, naj ne bo v skrbeh glede prenočišča. Postelje so na razpolago tudi za večje skupine. Tudi v župnišču je mogoče prenočiti.

Seveda pa so sedaj Višarje zaradi žičnice tudi kraj turizma, kamor se dvignejo turisti, ki radi pozabljajo, kaj se spodobi na romarskih krajih. To velja seveda za ženske, ki rade zamenjajo Sv. Višarje s plažo ob morju. Morda bi ne bilo napak, ko bi take obiskovalke Višarj primerni napis opozarjali, da Višarje niso Gračevo ali Lignano.

Svojevrstni značaj Sv. Višarj kot kraja, kjer se srečujejo trije narodi, tri kulture, bodo potrdili v soboto 21. avgusta trije škofje, ki bodo istočasno poročali tja in somaševali ob 11. uri. To so nadškofa iz Vidma in Ljubljane in škof iz Celovca. Takšno srečanje je bilo prvič lansko leto, letos se bo ponovilo. Med mašo bodo petje in berila v vseh treh jeziki. Obveščamo, da vozi žičnica na Sv. Višarje vsak dan ob 9. ure do 16.30.

### Nenadna smrt italijanskega škofa

Škof iz Vittorio Veneto Antonio Cunial je vodil številno škofijsko romanje 730 romarjev v Lurd. Tam pa je škof v torek 10. avgusta nenadoma umrl. Njegov tajnik ga je našel mrtvega v postelji. Škof je postal leta 1963, v Vittorio Veneto pa je prišel leta 1970, ko je bil njegov prednik Luciani imenovan za patriarha v Benetkah. Zanimivo je, da je umrl podobne smrti kot papež Luciani Janez Pavel I. Pogrebne slovesnosti so bile v ponedeljek 16. avgusta v Vittorio Veneto.

## RAZNO

### Knjižne novosti v Katoliški knjigarni v Gorici

1. Prešeren: Poezije Doktorja Franceta Prešerna, z dodatkom. (Glavni naslov na prednji strani je delni, zmanjšani posnetek naslovne strani prve izdaje Prešernovih poezij iz leta 1847).
2. P. Zidar: Solvegina pesem.
3. C. Berlitz: Brez sledu. (Dogodki in pojavi v Bermudskem trikotniku).
4. E. Fritz: Minevanje.
5. Spisi sv. Frančiška Asiškega in sv. Klare.
6. Tvoja in moja Cerkev. ...govorimo o Cerkvi, ki jo sestavlja tudi ti in jaz, ki je tvoja in moja.
7. Tomasi: Karnischer Höhenweg - Traversata Carnica (Vodnik). Od San Candido-Arnabach-Innichen do Arnoldstein-Trbiča.

Velika izbira avtokart za potovanje po celem svetu.

Sola... se bliža..., knjige so že večinoma dospele!

### Vstop v stalež vzgojiteljc, učiteljev in neučnega osebja

Sindikat slovenske šole opozarja šolnike in neučno osebje, da je ministrstvo za javno šolstvo na osnovi zakona št. 270 z dne 20. maja 1982 z odredbo št. 215 in 4015 izdalo navodila za vstop v stalež. V poštev pridejo vrtnarice, učitelji in neučno osebje, ki je bilo v službi v obdobju 1975-81. Ker so pogoji za vstop v stalež precej različni glede na status posameznikov, sindikat opozarja zainteresirane, naj si ogledajo navedeni ministrski okrožnici št. 215 z dne 15. julija 1982 in št. 4015 z dne 22. julija 1982, ki sta na razpolago na šolskem skrbništvu in na ravnateljstvih.

Na osnovi omenjenega zakona št. 270 bo prišlo v stalež tudi neučno osebje (tajniki, tajniški pomočniki in postrežniki) in jim bo službeno mesto nakazano v času od 10. septembra t.l. dalje. Seznanji razpoložljivih mest so na ogled na šolskem skrbništvu in na tehničnem zavodu »E. Ferme« v Gorici.

Obenem sporoča sindikat šolnikom, ki nimajo študijskega naslova, naj na osnovi čl. 26 ministrske ordinance z dne 22. julija 1982 vložijo prošnjo na šolsko skrbništvo in sicer za vključitev v posebne lestvice (elenci specialni), ki bodo imele dvoletno veljavo, najkasneje do 28. avgusta t.l. Poleg drugega naj zainteresirani izjavijo, na kolikovanem papirju, da pripadajo slovenski etnični skupini. Do 28. avgusta t.l. je tudi rok za vlaganje prošnje na posamezna ravnateljstva.

# Skupno tržaško romanje

MONTE BERICO - CERTOSA DI PAVIA - CARAVAGGIO 26. IN 27. AVGUSTA

V petek 27. avgusta bomo pomali še v Marijino svetišče v Caravaggio. Caravaggio je blizu Treviglia pri Bergamu in spada v cremonsko škofijo. Je poljedelsko in industrijsko mesto. Steje približno 13.600 prebivalcev. Znano je po Marijini božji poti.

Leta 1432 se je v tem mestu prikazala božja Mati mladi Giovanetti Varoli in ji naročila, naj pove oblastem in ljudstvu, naj ji zgradijo kapelo na kraju prikazovanja.

Sedanje Marijino svetišče je delo arhitekta Pellegrinija Tibaldija, ki ga je zelo cenil sv. Karel Boromejski. Zidati so ga začeli l. 1575, dokončali pa šele l. 1700. Zidano je v obliki rimskega križa in ima dve pročelji. Nad pročeljem se dviga mogočna kupola.

Sredi velikega trga pred svetiščem stoji velik vodnjak z obeliskom iz l. 1911. Prav pred svetiščem pa stoji spomenik, ki spominja na velikega cremonskega nadškofa Giovannija Cazzanija (1915-1952), ki je dosegel, da spada svetišče v upravo škofije in ki je poskrbel za obnovo in okrasitev svetišča.

Pod glavnim oltarjem je lična kapelica, delo arhitekta Karla Merla, iz leta 1712. V njej sta lesena kipa, ki predstavljata Marijo in Giovannetto Varoli ob prikazovanju. Oba kipa je izdelal kipar Meroder l. 1932. Marijo je kronal istega leta ob 500 letnici Marijinoga prikazovanja božji služabnik kardinal Schuster. Slike in okraske v svetišču sta naredila domačina Giovanni Moriggia in Luigi Cavenaghi v letih 1845-1903. Ob straneh bazilike je osem bogato okrašenih kapel. Orgle so čudovite. Izdelala jih je tverka Balbiani-Veghezzi-Bossi l. 1954. Čudovita je tudi razsvetljava in ozvočenje. Ogleda vredna

je tudi zakristija in sicer zaradi velikosti, bogatega pohištva in slikarj.

Ob izhodu iz svetišča stoji, na kraju Marijinoga prikazovanja, sveti studenec, iz katerega zajema vsako leto vodo na milijone romarjev. V tem svetovno znamenem in čudovitem svetišču bomo imeli sv. mašo predvidoma ob 11. uri.

Tržaški Slovenci nismo najbrže še nikoli skupno poročali na ta svet kraj. Zato izkoristimo to edinstveno priložnost, ki se nam nudi in odločimo se za to romanje. Vpisovanje se je sicer uradno že zaključilo v nedeljo 15. avgusta. Ker pa je še nekaj mest prostih v 3. avtobusu, se lahko še vpišete, seveda čimprej in po telefonu. Telefonirajte na številko 220332.

### Meeting prijateljstva v Riminiju

Od 21. do 29. avgusta bo v Riminiju, znanem letoviščarskem mestu v Romagnu, tretji »Meeting prijateljstva«. Vrši se pod pokroviteljstvom predsednika republike, predsednika vlade in dežele Emilia-Romagna. Namen srečanja je združiti vse zdrave sile katoliškega sveta v Evropi ob skupnem srečanju za graditev prijateljstva med narodi. Program je mnogovrsten in gre od konferenc do umetniških razstav, filmov, gledaliških iger, verskih manifestacij. Nastopile bodo številne osebnosti iz sveta kulture, politike, znanosti, umetnosti. Višek srečanja bo zadnji dan 29. avgusta, ko bo prišel sam sv. oče, da zaključijo to pomembno srečanje.

★

Ni važno, kakšno vlogo mi je Bog določil na zemlji; važno je le, kako mu služim (Eckhart).



Marijino božjepotno svetišče v Caravaggio pri Bergamu



## goriške novice

### Goriški občinski svet

Tudi goriški občinski svet je šel z mesecem avgustom na počitnice. Svojo zadnjo poletno sejo je imel 30. julija. Zato nismo še mogli o tem poročati.

V začetku seje se je svetovalec Slovenske skupnosti Andrej Bratuž spomnil v Kanadi nedavno umrlega Rudija Bratuža, ki je bil dolgo let občinski, pa tudi pokrajinski svetovalec slovenske liste z lipo-vo vejico. Posebej je podčrtal težko vlogo, ki jo je pokojni izvoljeni predstavnik moral odigrati v nelahkem obdobju med petdesetimi oz. šestdesetimi leti v odnosih z italijansko večino, ki je bila v glavnem popolnoma nenaklonjena Slovencem. Njegovim besedam se je pridružil nato župan Scaranò, ki se je tudi s toplo mislijo spomnil na pokojnega Rudija Bratuža in tudi sam opozoril na težko dobo, v kateri je pokojni svetovalec deloval.

Svetovalec SSK je nato postavil ustno interpelacijo odborniku za javna dela, podžupanu Del Benu, v zvezi s stanjem pokopališč v okoliških predelih naše občine, posebej Pevme, Podgore in Standreža. Odbornik je zaenkrat odgovoril, da so v teku neke geološke raziskave na omenjenih zemljiščih. Vsekakor pa si je pridržal izčrpniji odgovor za prihodnjo občinsko sejo.

Občinski svet je v nadaljevanju seje obravnaval vrsto zadev redne uprave. Med drugim je glasoval o novih pristojbinah za dvoriščne izhode pred hišami (passo carrabile). S tem v zvezi je bilo v svetu veliko polemik in tudi pri glasovanju (pristojbine so bile sicer odobrene, saj to predvideva med drugim državni zakon) se je veliko svetovalec zlasti večinske stranke vzdržalo.

Svetovalci so tudi odobrili nove tarife za vožnjo v mestnih avtobusih. Tako gre sedaj vozni listek za posamezno vožnjo od 200 na 300 lir; za skupinsko prodajo listkov pa ne bo več — kot prej — nikakega popusta. Tudi pri tem sklepu odpora, ki ga je dal svetu v odobrilev, pa ne gre toliko za avtonomne pobude občinske uprave ali mestnih prevoznih podjetij, pač pa za sklep deželne uprave, ki je v splošnem deželnem merilu vzpostavila nove cenike prevozov.

Občinski svet se bo verjetno ponovno sestel meseca septembra.

### Tini Furlan je odšla v večnost



Tisti, ki so obiskovali lekarno Pontoni v Raštelu v Gorici, in teh je bilo brez števila iz cele goriške dežele, so poznali uslužbenko Tini Furlan. Nad 40 let je preživela v tej lekarni, vedno tiha in uslužna do vseh. Videl si jo za pultom, kako je stregla klientom, še bolj pa zadaj v skladišču. Kajti Tini je bila ženska za vse. Ko je šla v pokoj, so jo gospodarji prosili: »Tini, še kaj pridite pomagat.« In je prihajala vedno rada, saj brez dela ni mogla živeti. Prva je zjutraj odpirala lekarno, zadnja jo je zvečer zapirala, pa tudi opoldne ji ni bilo težko med počitkom čistiti in pometati. Ni gledala na uro.

Takšna je bila Tini Furlan zato, ker ni živela zase, temveč za druge, zlasti za bolnike in za misijone. Bila je angel varuh bolnikov. Ves prosti čas in veliko svojega zaslužka je žrtvovala zanje. Pogosto si jo videl na poti, vedno peš, ker se ji je zdela škoda denarja za avtobus. »Kam greste Tini?« Grem k temu, k onemu bolniku, v to, v ono bolnišnico. Povsod so jo bolniki poznali. In kako se jim je znala približati! Nikoli ni šla k njim s praznimi rokami: ali jabolko, ali grozd grozdja, ali banano ali kaj drugega, vedno je poleg dobre besede imela zanje kak priboljšek. Ni se bala počistiti, pomesti, opraviti pri bolnikih najnižja dela. Kot resnična dekla Gospodova.

Druga njena ljubezen so bili misijoni.

Samo Bog ve, koliko je za misijone darovala. Pred leti je prinesla bančno knjižico: »To je za misijone po moji smrti.« Naložen je bil milijon lir Toda smrti ni bilo še, inflacija močna. Zato sem ji predlagal: »Kar sedaj pošljite misijonarjem, ker lira izgublja na vrednosti.« In je poslala.

Nadvse pa je ljubila Jezusa in Marijo. Vsak dan je bila pri maši in sv. obhajilu. Koliko je premolila pred Najsvetejšim, ve Bog. Pogosto je peš poromala na Sv. goro. Vedno sama, v molitvi.

Ko je zadnje čase bila v civilni bolnišnici, so mi ob zadnjem obisku rekla njene sobolnice: »Kako je dobra, Tini.« Mislim, da so s tem povedale vse. Z njenim odhodom v večnost ni ubožala samo goriška Marijina družba, temveč celotno goriško mesto.

Doma iz Rožne doline je čakala 85 let. Odšla je res v spremstvu preminogih dobrih del. Naj ji bo Bog bogat plačnik.

K. H.

### Ugasnilo je mlado življenje

V četrtek 12. avgusta smo pospremili k večnemu počitku 18-letnega Pavla Markočiča iz ul. Cordaioli v Gorici, ki se je v ponedeljek 9. avgusta ponesrečil s motornim vozilom, ko je zjutraj odhajal na delo v mehanično delavnico. Fant je bil več let skupno z bratom Alešem strežnik pri Sv. Ivanu in član naše skavtske skupine. Pogreb je bil v cerkvi sv. Pija X. ob navzočnosti tudi številnih naših skavtov, ki so mu potem na pokopališču zapeli ob spremljavi kitare Pesem slovesa. V cerkvi pa je msgr. Močnik bral berilo v slovenščini ter povedal nekaj besed Pavlu v slovo. Po maši smo Pavlu zapeli dve ljudski Marijini pesmi, saj jih je tolikokrat pel, zlasti ko je prihajal k šmarnicam k Sv. Ivanu.

Ob težki izgubi izrekamo družini iskreno sožalje, Pavlu pa naj bo Bog milostljiv ob tako nagli in nepredvideni smrti.

## Odsek krvodajalcev v Sovodnjah

Mnogi sovodenski občani so bili do leta 1977 člani raznih krvodajalskih odsekov, ki so že obstajali v Gradiški, Gorici in Doberdobu. Tedaj se je porodila želja, vse te po drugih odsekih razpršene slovenske krvodajalce združiti v samostojni slovenski odsek v Sovodnjah. Tako so se ti krvodajalci 10. marca 1977 prvič zbrali v gostilni »Pri Tomažu« v Gabrjah ter razpravljali o tej pobudi. Ponovno so se nato sestali v gostilni Devetak na Vrhu in sicer 24. marca istega leta ter ustanovili pripravljalni odbor. Sledili so razni sestanki po vaseh, ki so imeli tudi propagandni značaj. Med njimi je bil zelo pomemben tisti v Kulturnem domu v Sovodnjah 22. aprila 1977 zvečer, na katerem so predavali razni gostje, med njimi dr. Bancheri, primarij transfuzijskega centra v Gorici in dr. Urbančič, primarij ginekološkega oddelka v Sempetru pri Gorici.

2. oktobra 1977 je bil odsek prostovoljnih krvodajalcev v Sovodnjah končno ustanovljen. Ta odsek je štirinajsti v goriškem združenju, ki trenutno šteje 15 odsekov. V njem je slovenščina na prvem mestu. Odsek je moral pripraviti knjižnico, vabila, razne dokumente, propagandni material in ostalo gradivo. Pri tem je moral uporabljati čisto nove kriterije, saj je šlo za prvi slovenski odsek. Ta odsek šteje sedaj okrog 140 vpisanih članov, 85 jih je podpornih, 15 pa častnih. V njem je tudi skupina iz Standreža; njen predstavnik je Dario Nanut. Lani je odsek prispeval 78 darovanj krvi.

Za poživitev te človekoljubne pobude in za pridobitev novih članov prireja odsek vsakoletni Praznik krvodajalcev. Ta praznik se vrši vsako leto v drugi vasi sovodenske občine. Na njem so prisotni tudi predstavniki drugih sekcij goriškega združenja, Rdečega križa ter občine Škofja Loka, s katero je sovodenska občina pobratena. Ne manjka kulturnega programa, zaslužnim krvodajalcem pa se podelijo priznanja.

V maju leta 1980 je odsek prvič priredil na Peči pohod krvodajalcev, ki pa ni imel tekmovalnega značaja. Naslednje leto je bil v Sovodnjah, leto pa ponovno na Peči. Zaradi slabega vremena je bila udeležba manjša kot običajno. Pohod bi se moral v juniju ponoviti, a je moral odpasti, ker so bile vremenske razmere še slabše kot prej v maju. Sovodenski

## OBVESTILA

### Paketi poljskim družinam

Škofijska »Caritas« sporoča, da je parlament v Rimu odobril zakon, ki velja do oktobra, po katerem se lahko pošiljajo paketi poljskim družinam ne da bi bilo treba plačati poštnino in carino. Poleg večjih pošilk s tovornjaki je tako dana možnost tudi za majhne pošiljke. Pošljejo se lahko paketi po 10 kg, v katerih smejo biti oblačila, jestvine, zdravila itd. Ker pridejo paketi na mesto šele po več kot 15 dneh, ne smejo biti v njih reči, ki se pokvarijo. Vsa potrebna navodila lahko dobite pri »Caritas« na škofiji.

**Alojzijevišče.** Gojenci za šolsko leto 1982-83 naj se prijavijo od 20. do 31. avgusta pri vodstvu zavoda.

**Udeležencem tržaškega romanja Monte Berico, Certosa di Pavia - Caravaggio.** Četrtek 26. avgust se hitro bliža. Ta dan se bomo odpeljali na dvodnevno romanje. Avtobus št. 1 odpelje iz Sv. Križa. Vanj spadajo Sv. Križ, Salež, Kontovel, Marijina družba iz ul. Risorta - Trst, Sv. Ivan, Sv. Vincencij in salezijanci, Trst. Ustavil se bo na Proseku, na Kontovelu in na trgu Oberdan v Trstu. Avtobus št. 2 bo odpeljal izpred bencinske črpalke v Štramju. Vanj spadajo Mačkolje, Zavlje, Rojan, Barkovlje in Devin. Ustavil bo v Rojanu, v Barkovljah in v Devinu. Avtobus št. 3 bo odpeljal iz Boljunca. Vanj spadajo Boljunc, Katinara, Trebče in Opčine. Ustavil se bo na Katinari, v Trebčah in na Opčinah. Vsi trije avtobusi bodo odpeljali z vseh treh krajev točno ob 5.45. Bodite zato točni.

**Duhovne vaje za slovenske duhovnike** se bodo pričele v ponedeljek 30. avgusta v domu duhovnih vaj »Le Beatitudin« v Trstu. Duhovniki, ki se jih nameravajo udeležiti, naj prej telefonirajo na št. 220332.

**XXI. srečanje slov. duhovnikov iz zamejstva in zdomstva** bo v Tinjah na Koroškem od 23. do 25. avgusta. Tržaški duhovniki, ki se ga mislijo udeležiti, naj se prej prijavijo msgr. dr. Lojzetu Škerlu (tel. 211286), goriški, videmski in drugi, ki živijo v Italiji, pa msgr. dr. Francu Močniku (tel. 0481-32075).

odsek poskrbi tudi za razvedrilo, ki naj bi bilo neke vrste nagrada za nesebičnost članov. Tako prireja skupne večerje in izlete. Prvi izlet je bil v septembru 1979 in sicer v Škofjo Loko, drugi pa lani tudi v septembru h Gardskem jezeru, združen z ogledom zoološkega vrta »Safari«.

Velik uspeh je doživel tečaj prve pomoči, ki ga je odsek odbor priredil ob sodelovanju sovodenskega prosvetnega društva in z ženskim iniciativnim odborom v Kulturnem domu v Sovodnjah. Tečaj je trajal od januarja do aprila 1979 in se je na njem zvrstilo 18 predavanj, ki so jih imeli slovenski zdravniki z Goriškega in Tržaškega. Nadalje je odsek lani organiziral na Vrhu, v Sovodnjah in v Rupi predavanja o preventivnem zdravljenju ledvic in presajanju organov.

Letos naj bi bil Praznik krvodajalcev v Gabrjah in sicer v nedeljo 12. septembra. Poleg kulturnega programa bodo podeljena tudi priznanja krvodajalcem. 12 priznanj bo za 10 odvzemov krvi, 4 bronaste značke oz. medalje za 20 odvzemov, ena posebna pa za 35 odvzemov.

V kratkem času petih let, ko je prišlo do ustanovitve sovodenskega odseka je ta odsek opravil veliko človekoljubno delo, ki pomeni tudi pomemben doprinos k slovenski manjšinski problematiki. Kazalo bi, da bi do sličnih odsekov prišlo tudi v goriški in števerjanski občini.

Sovodenski odsek se sestaja v zasebni hiši, pri Ivo Boškiju v Gabrjah. Tam je njegov začasni sedež v upanju, da sčasoma pride do prostorov, ki bodo javnega značaja. Podatke za ta članek je posredovala tajnica odseka Marinka Batič.

Remo Devetak

Gledališke skupine goriške pokrajine prirejajo pod pokroviteljstvom pokrajinske uprave

**TEČAJ UMETNIŠKE DRAMSKE IGRE**

ki bo v Gorici, ul. Brass v zavodu za gluhozorne od 25. avgusta do 3. septembra. Predavatelj: Janez in Andrej Vajevec in Dominik De Fazio. Vpisuje se: tel. 0481/78158 ali Dario Frandolič 0481/85352 ali Alfio Bertoni 0481/85051, int. 26 goriška pokrajina.

### DAROVI

Za Katoliški glas: Ivo Kralj, Slivno 6.000; msgr. Jezernik, Rim 31.000; Milan Šfiligoj, Videm 6.000; P.K. 5.000 lir.

Za Katoliški dom: Mar. družba 30.000; N. N. 20.000; N. N. 9.000; N. N. 3.000; N. N. 3.000; N. N. 3.000; N. N. 3.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Milka Goričan v hvaležen spomin na Tini Furlan 10.000; M.B. za popravo orgel 10.000 lir.

**Š.B., Gorica:** za Katoliški dom 30.000, za »Našo pot« 10.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Justina in Berto Kralj namesto cvetja na grob pokojnih Avguština Kralj, Ane Carli, Stanota Kralj, Ivana Vidau in msgr. Alojzija Rozmana 50.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor na Opčinah: ob romanju na Sv. Višarje Ivanka Dolenc 20.000; N. N. 75.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Irma Sosič-Roncelj v spomin na svoje pokojne 5.000; družina Guštin v spomin na mamo Antonijo Stok-Tavčar 50.000; teta Iva ob prvi obletnici smrti Zarka Simonič 10.000; Erminija Daneu-Kalc namesto cvetja na grob Antonije Tavčar 10.000; N. N. 75.000; Jelka Daneu Cvelbar 3.000; hčerke in sin v spomin na mamo Marijo Škabar-Grmek 30.000; Marija župančič-Vremec v spomin na starše 20.000; N. N. italijanskega jezika 20.000; razni 86.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Jole Gregori v spomin na moža Franca 5.000; Milena Ferluga v spomin na starše 5.000 lir.

Za tržaške skavte in skavtinje: skavti Alenka, Ivan in Gorazd Bajc v spomin na starešino prof. Ivana Theuerschuha 30.000 lir.

Ob tretji obletnici smrti dragega Marjučija darujejo oče, mama in sestra Bruna za skavtsko revijo »Jambor« 30.000 lir.

Za slovensko skavtsko organizacijo: v spomin na prof. Ivana Teuerschuha darujeta Giusto in Ana Piščanc 50.000 in Frida Širca v isti namen 10.000 lir.

Ob 17. obletnici smrti moža Hermana Šušteršič daruje Milena za misijone 30.000 in za lačne otroke 35.000 lir.

Za kapelo bl. p. Leopolda pri Domju: Legiša, Mavhinje 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor v Boljuncu so darovali namesto cvetja na grob Josipa Čurmana družina Petaros, Zabrezec 20.000; Anica Čurman 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Julija Sosič, Opčine 30.000; Antonija Sosič, Opčine 30.000 lir.

Za misijone: v počastitev spomina drage sestre in svakinje Roze Ščuka (Buenos Aires) Miro in Iva Ščuka 50.000; Vladica Vodopivec 20.000; Zmaga Mastellarò v spomin Lojzeta Zorko 5.000; Slava Brandolin v spomin Lojzeta Zorko 50.000; Karla Cigoj 30.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Cerovlje 10.000; N. N., Trst 50.000 lir.

### Nov kanonik v Čedadu

V soboto 10. julija je prišel v Čedad kot novi kanonik beneški duhovnik msgr. dr. Angel Kračina, ki je bil zadnjih 16 let župnik v Buji. Tako ima sedaj čedadski kapitelj dva slovensko govoreča kanonika.

11. 8. 1979 11. 8. 1982

Ob tretji obletnici boleče izgube našega nepozabnega

## Marjana Cianija

se ga z ljubeznijo spominjajo starši, sestra in vsi sorodniki.

Kontovel, 11. avgusta 1982



## KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI



## Radio Trst A

Spored od 22. do 28. avgusta 1982

**Nedelja:** 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Nedeljska matineja. 10.30 Poslušali boste. 11.00 Mladinski oder: »Prički brez gnezda«. Prvi del. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 12.30 Narodnozabavna glasba. 14.10-19.00 Nedeljski zbornik.

**Ponedeljek:** 8.10 Na obisku pri... 9.30 Prežihov Voranc: »Doberdob« - 11. del. 10.10 Jacques Offenbach: Hoffmannove pripovedke (prvo in drugo dejanje opere). 11.25 Literarni listi. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime? 13.20-16.00 Iz studija neposredno. 16.00 Klasični album. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije.

**Torek:** 8.10 Na obisku pri... 9.30 Prežihov Voranc: »Doberdob« - 12. del. 10.10 Jacques Offenbach: Hoffmannove pripovedke (tretje in četrto dejanje opere). 11.40 Literarni listi; segajmo po zvezdah! 14.10 Otroški kotiček: »Otok skrivnosti«. Prvi del. 14.55 Naš jezik. 15.00 Diskoteka. 15.30 Zapiski s potovanj. 16.00 Klasični album. 17.10 Romantične melodije. 18.00 Jordan Dobreski: »Samota«.

**Sreda:** 8.10 Na obisku pri... 9.30 Prežihov Voranc: »Doberdob« - 13. del. 10.10 Baletna glasba. 11.30 Literarni listi. 12.00 Epigram - odraz časa in razmer. 13.20-16.00 Iz studija neposredno. 16.00 Klasični album. 17.10 Na obisku pri...; romantične melodije. 18.00 Slovenski umetniki na Montmartru.

**Četrtek:** 8.10 Na obisku pri... 9.30 Prežihov Voranc: »Doberdob« - 14. in zadnji del. 10.10 Komorni koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na počitnice. 14.10 Otroški kotiček: »Otok skrivnosti«. Drugi del. 14.55 Naš jezik. 15.00 Diskoteka. 15.30 Zapiski s potovanj. 16.00 Klasični album. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.25 Prijubljeni motivi.

**Petek:** 8.10 Na obisku pri... 9.30 Rabin-dratanth Tagore: »Dom in svet«. 1. del. 10.10 Simfonični koncert na ploščah. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pesniške podobe in usode. 13.20-16.00 Iz studija neposredno. 16.00 Klasični album. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije.

**Sobota:** 8.10 Mali leksikon telesne kulture in prostega časa. 9.30 Rabin-dratanth Tagore: »Dom in svet«. 2. del. 10.10 Slovenski kvintet trobil iz Ljubljane v cerkvi sv. Martina v Dolini. 11.10 Literarni listi. 12.00 Magična ura. 14.10 Otroški kotiček: »Otok skrivnosti«. Tretji del. 14.55 Naš jezik. 15.00 Diskoteka. 15.30 Gremo v kino. 17.10 Poslušali boste. 17.40 Romantične melodije. 18.00 Ireneusz Iredyński: »Radio«. 18.45 Vera in naš čas.

### OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik  
Tiska tiskarna Budinj v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

